

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

Skarżący wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego wyroku;
- wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie przez Trybunał poprzez uznanie za zasadną skargi złożonej przez skarżącego w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa ze względu na błędną wykładnię kryterium wątpliwości umożliwiającej interwencję administracji w proces wyborczy dotyczący biura komitetu pracowniczego – Sprzecznosc w uzasadnieniu – Naruszenie prawa do swobodnego stowarzyszania się i zgromadzeń (art. 12 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) wyrażającego się w zakazie jakiegokolwiek nieuzasadnionej ingerencji w administrowanie wspomnianego procesu wyborczego.
2. Błędna kwalifikacja niektórych dokumentów sporządzonych na wniosek strony pozwanej w ramach kontroli procesu wyborczego – Naruszenie przez sąd obowiązku uzasadnienia.
3. Przeinaczenie akt sprawy i błędna wykładnia zasad mających zastosowanie do konstytutywnego zgromadzenia komitetu pracowniczego – Naruszenie prawa do obrony.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 16 sierpnia 2022 r. – GF/Schauinsland-Reisen GmbH

(Sprawa C-546/22)

(2022/C 408/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GF

Strona przeciwna: Schauinsland-Reisen GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art 12 ust. 3 dyrektywy (UE) 2015/2302⁽¹⁾ (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) należy interpretować w ten sposób, że organizator może powołać się na nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności uniemożliwiające mu wykonanie umowy już wtedy, gdy organ uprawniony do tego w państwie członkowskim klienta wydał przed planowanym rozpoczęciem imprezy dla kraju docelowego ostrzeżenie dotyczące podróży najwyższego stopnia?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art 12 ust. 3 dyrektywy 2015/2302 należy interpretować w ten sposób, że nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności nie zachodzą, jeśli podróżny – świadomy ostrzeżenia dotyczącego podróży i niepewności co do dalszego rozwoju sytuacji pandemicznej – oświadczył, że mimo to chce odbyć imprezę, a jej realizacja nie byłaby niemożliwa dla organizatora?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG, Dz.U. 2015, L 326, s. 1.